

Església Arxidiocesana
de Barcelona

Catedral de
Barcelona

-Dossier de premsa-

Exposició *Viatge a Orient*

El Museu Diocesà i la Catedral de Barcelona han inaugurat avui l'exposició ***Viatge a Orient*** amb olis de **Fortuny, Sorolla, Fabrés i Costa, Masriera, Agrasot, Benlliure o Sánchez Barbudo** en diàleg amb altres mirades a Orient, com la que ofereix el pare Ubach, monjo biblista benedictí, en les seves expedicions. A més, s'inclouen altres elements que complementen el discurs i que van des d'un manual de màgia andalusina a un braçalet Masriera que acompanya a una odalisca pintada per Lluís Masriera.

L'exposició ***Viatge a Orient*** ofereix una reflexió sobre l'Orient real i el que **s'han imaginat** els pintors i escriptors d'un dels corrents estètics més rellevants del segle XIX que perviu fins a principis del segle XX, l'orientalisme.

El comissari de l'exposició, el Dr. J. Óscar Carrascosa, especialista en relacions entre arts plàstiques i literatura, ha afirmat que aquesta mostra parteix del fet que la mirada occidental a Orient és sempre una mirada a l'altre, usualment vinculada a la fabulació. Per aquesta raó, com dues cares d'una mateixa moneda, al costat de la representació plàstica i literària d'Orient, en l'altra cara es troba la mirada aventurera del pare Ubach, qui transmet a través dels seus diaris i fotografies la passió pel coneixement directe de la geografia de l'Antic Testament, la qual cosa el porta a recórrer les ribes del Tigris i l'Eufrates.

La selecció d'obres d'aquesta exposició procedeix de sis prestadors, entre ells el Museu de Montserrat, la Fundació Fran Daurel, col·leccions privades, així com una selecció de peces procedents dels fons del Museu Diocesà que mostra de la presència i l'intercanvi d'Occident amb Orient a través dels segles.

Església Arxidiocesana
de Barcelona

Catedral de
Barcelona

museu diocesà
de Barcelona

La mostra pictòrica s'estructura en els següents eixos temàtics:

Sala 1

- Espiritualitat
- Fortuny. Mestre internacional de l'orientalisme

Sala 2

- Models compartits
- Espais icònics

Sala 3

- Personatges: odalisques i personatges masculins
- Escenes costumistes

Marià Fortuny

Fortuny se situa com a **màxim exponent de la pintura orientalista**, interessat a transmetre mitjançant la seva pinzellada vibrant la cultura i la religió dels llocs del nord d'Àfrica que coneix de primera mà, els seus habitants i la seva arquitectura. Entre les deu obres de Fortuny presents a l'exposició destaquen els olis: ***Un marroquí, Moro a Tànger, Gitano, Paisatge, Atlas*** així com les aquarel·les ***El res de l'àrab***, i la titulada ***Fumador***, al costat de diversos dibuixos com a ***Soc a Tànger***, o el que realitza sobre un ***Got nassarita*** de l'Alhambra, de l'últim regne àrab a la península que coincidiria amb dates, d'altra banda, amb el període gòtic en el qual van ser creats bona part dels fons del Museu Diocesà i la Catedral de Barcelona, seus que acullen aquesta exposició.

Joaquim Sorolla

Aquesta extensa selecció del genial mestre s'uneix a dos olis de **Joaquim Sorolla** que mostren el seu interès per la representació de la caracterització

Església Arxidiocesana
de Barcelona

Catedral de
Barcelona

museu diocesà
de Barcelona

àrab, entre ells una de les seves millors obres orientalistes ***Àrab examinant una pistola*** al costat d'una ***Odalisca***.

Amb el gran mestre Fortuny a Roma com a revulsiu de la transformació pictòrica, l'exposició ofereix un conjunt representatiu de pintors espanyols que acudeixen a la ciutat eterna de manera coetània o seguint el seu rastre, en el seu destí inicial com a artistes pensionats per a la seva formació.

Antoni Maria Fabrés i Costa

És el cas del barceloní Antoni Maria Fabrés i Costa, que l'any 1875 va ser pensionat a Roma i a qui recentment el MNAC ha dedicat una exposició monogràfica. El mestratge d'aquest artista es reflecteix en olis com ***Ensenyant l'Alcorà, Zíngara*** o en el dibuix ***Àrab amb espingarda***.

Joaquim Agrasot

Agrasot, amic pròxim de Fortuny, roman a Roma fins a un any després de la defunció del mestre esdevinguda el 1874. L'exposició ofereix una magistral representació seva d'un ***Vell d'esquena***. És el moment en què Agrasot es troba a Granada amb Fortuny, que s'havia establert a la ciutat el 1870. Aquesta obra és d'especial interès ja que el model podria tractar-se del mateix que pinta Fortuny a Granada a la seva obra, avui en el Museu del Prado, ***Vell nu al sol***. Complementa la selecció d'obres d'aquest genial artista alacantí a qui recentment se li ha dedicat una rellevant exposició, diverses representacions d'odalisques i dos olis costumistes que reflecteixen la realitat quotidiana d'una ciutat del nord d'Àfrica: ***Esperant un client*** i ***L'almoïna***.

Josep Benlliure i Sánchez Barbudo

El valencià **Josep Benlliure** es forma també a Roma a partir del 1879. En l'oli ***La prèdica*** s'aprecia la influència tant de Fortuny com dels Macchiaioli. El mateix destí portarà a la ciutat eterna al de Jerez **Sánchez Barbudo** el 1882, en el seu cas amb el suport d'un mecenes. Són dos dels nombrosos artistes que es desplacen al nord d'Àfrica per a reflectir de manera més fidedigna un univers

Església Arxidiocesana
de Barcelona

Catedral de
Barcelona

amb una llum que els atrau: Marroc i Algèria en el cas de Benlliure i Tànger en el de Sánchez Barbudo.

Lluís Masriera

Davant d'aquest coneixement de primera mà d'una realitat en la qual desitgen aprofundir coneixent fins i tot la seva llengua, nombrosos artistes se sumen a un corrent estètic de gran demanda. **Lluís Masriera** se suma al grup d'artistes que promouen un tipus de pintura que ajuda a consolidar un Orient on la representació femenina es reitera en les figures de les odalisques, esclaves d'harems idealitzades per a la creixent burgesia d'una Europa cada vegada més industrial.

Més artistes

Grans artistes d'aquesta exposició, però menys coneguts pel gran públic, són el valencià **Navarro Llorens**, amic de Sorolla que sentia admiració per la pintura del seu paísà, o el granadí Mariano **Bertuchi** influent en la imatge del Marroc a Espanya en les primeres dècades del segle XX.

La representació de pintors orientalistes europeus es troba en artistes com els francesos Benjamin Constant amb el seu *Soc àrab*, Victor Huguet en *Campament beduí*, al costat del belga Frank Kaspar Huibrecht Vinck o l'italià Tomassi.

Pare Ubach

El coneixement del pare Ubach, monjo benedictí orientalista, lingüista, arqueòleg, conegut com el **monjo aventurer de Montserrat**, ofereix una altra **visió real de l'Orient** que acudeix a la recerca de les fonts originàries per a la concepció de la seva traducció de la Bíblia al català.

L'exposició té en compte també el que per al comissari de la mostra és un dels últims viatges simbòlics a Orient per part d'Occident, el Tànger habitat pels qui constituïen l'epígon de la *Lost Generation* al costat d'integrants de la naixent *Beat*

Església Arxidiocesana
de Barcelona

Catedral de
Barcelona

museu diocesà
de Barcelona

Generation, que al seu torn van obrir la porta a altres creadors. Es produeix així la confluència entre Paul i Jane Bowles, Truman Capot, Tennessee Williams o fins i tot Jean Cocteau. Va ser la pròpia Gertrude Stein, el gran suport de Picasso en els seus primers temps i a qui se li atribueix també la creació del terme *Lost Generation*, qui va aconsellar a Paul Bowles que visités Tànger. Per aquesta raó, l'exposició inclou en la seva **playlist de Spotify** títols com *Sota el cel protector*.